

СПОГОДБА
за стопанска соработка меѓу Република Словенија и
Република Македонија

Република Словенија и Република Македонија со оглед на значењето на стопанската и научно-техничката соработка,

а

заради соработка при реализацијата на заемно корисни односи и нивно вклучување во процесот на светската економија,

почитување на практиката и нормите на меѓународниот пазар, како и на одредбите од Општата спогодба за царини и трговија при определувањето на зоната на слободна трговија, како и

со желба, врз основа на рамноправност и заеднички интереси, да ги одржуваат постојните и да развиваат идни меѓусебни стопански односи, според начелото на зони за слободна трговија

и заради разрешување на меѓусебните стопански односи, што настанале пред 8. октомври 1991 година,

се договорија за следново:

Член 1.

Република Словенија и Република Македонија (во натамошниот текст: држави-договорни страни), согласно со своите прописи и правила, како и врз основа

на одредбите од оваа Спогодба, ќе ги остваруваат и уредуваат односите што се од заеднички интерес и што ќе бидат во прилог на општествено-економскиот развој на Република Македонија и Република Словенија.

Државите-договорени страни заемно ќе остваруваат такви можности за реализација на економскиот систем, што ќе гарантираат слободно движење на стоките, услугите, вложувањата, парите, капиталот, информациите, како и движење и вработување на клучниот персонал на правните лица, слободно движење на работната сила и изведување на услугите на субјектите од едната договорена страна во другата, како и слободно движење на дукетото, коешто нема значење на вработување, како и развој на разни видови на економски, научно-технички врски меѓу субјектите од двете договорни страни. Притоа, посебно внимание ќе им посветат на заедничките долгорочни спогодби со партнери од други држави, што се темелат врз повисоки форми на економска соработка и ќе создаваат можности за реализација на теквите спогодби со почитување на економските и на развојните интереси на сите партнери во спогодбата.

Член 2.

Државите-договорни страни, заради постигнување на постојан пораст на заемните стопански текови, ќе ја поттикнуваат и размената, како на нова, така и на стандардна стока и услуги, како и сите видови посебни форми на надворешнотрговското работење, заедничките вложувања, деловно-техничката соработка, формирањето претпријатија и претставништва, како и користењето на нивните слободни зони.

Член 3.

Врз основа на член 24 оф Општата спогодба за царини и трговија (Општата царинска и трговска спогодба), меѓусебниот промет на стоки, по потекло од договорните страни, е ослободен од плаќање царини и други давачки со еднакво дејство, освен од плаќање на трошоците на царинската постапка.

За меѓусебниот промет на стоки, по потекло од договорените страни и услуги меѓу субјектите од обете договорени страни не важат одредбите на прописите за надворешнотрговското работење, со кои се пропшани увозните и извозните контингенти, дозволите, освен во случаите што се предвидени со меѓународните спогодби или други управни постапки на надлежните органи на државата-договорна страна, што важат во надворешнотрговскиот промет со трети држави.

При пресметнувањето на данокот на промет и на другите давачки за стока по потекло од државата-договорна страна и за услуги, што ги вршат субјекти на државата-договорна страна, секоја држава-договорна страна, според наметлото на реципроцитет, ќе ги причинува стапките што важат за домашната стока, односно услуга.

Со анекс, што е составен дел на оваа Спогодба, државите-договорни страни во спогодбата можат да ги определат производите, за кои не важат посебните однесувања од овој член и видовите однесување, што не важат за одделни производи.

Член 4.

Потеклото на стоката се утврдува согласно со мерилата што ги приманува Европската заедница во трговијата со двете држави-договорни страни на денот на потпишувањето на оваа Спогодба. Државите договорни страни можат да се договорат да ги модифици-

раат тие мерила и правила во форма на посебен протокол, што ќе стане составен дел на оваа Спогодба.

За спроведување на правилата за утврдување на потеклото на стоката и за решавање на сите други прашања во врска со царинењето и царинската евиденција, државите-договорни страни ќе формираат комисија за соработка во областа на царините. Во комисијата ќе бидат по три (3) члена од секоја држава-договорна страна.

Член 5.

Државите-договорни страни се согласуваат, одредбите од оваа Спогодба да не влијаат врз донесувањето противдампинг одлуки, односно против субвенционираниот извоз, согласно нивните меѓународни обврски.

Член 6.

Државите-договорни страни се обврзуваат, заради избериување на двојно оданочување, да ги уредат прашањата околу оданочувањето на имот и приходи со посебна спогодба.

Член 7.

Платниот промет меѓу државите-договорни страни ќе се одвива согласно со националното законодавство на двете договорни страни и важечката платна спогодба.

Државите-договорни страни се согласуваат спогодбено да ги определат годишните листи на стоки и услуги, што во заемниот промет се плаќаат преку посебна сметка (клиринг).

Член 8.

Државите-договорни страни се обврзуваат дека на подрачјето на банкарството и на осигурувањето, согласно со националното законодавство како и врз начелото на реципроцитет, ќе обезбедат (овозможат) пререгистрација на деловните банки и осигурителни заводи, резиденти во двете договорни страни и ќе им гарантираат непречено продолжување на работењето.

Во областа на банкарството, државите-договорни страни се обврзуваат дека ќе го гарантираат исполнувањето на договорените обврски во рокови и валути од кредитните и гарантните спогодби, за обврските на субјектите со седиште на својата територија.

Член 9.

Државите-договорни страни се обврзуваат дека меѓусебно вработување на работниците, како и другите прашања од социјалната заштита, (пензии, инвалиднини, здравствена заштита и слично) ќе ги уредуваат со посебни спогодби.

Член 10.

Државите-договорни страни се обврзуваат дека ќе дозволуваат формирање и работење на мешовити и приватни претпријатија, подружници и претставништва на субјектите од другата држава-договорна страна, согласно со националното законодавство и врз принципот на реципроцитет.

Државите-договорни страни меѓусебно ќе им овозможат на правните лица со седиште во другата држава-договорна страна и на физичките лица, државјани на другата држава-договорна страна, движниот и недвижниот имот што се наоѓа на територијата на државата-договорна страна и со кој тие лица располагаат на дена 7. 10. 1991 година, да го користат за

формирање на претпријатија во таа држава-договорна страна. По основањето на претпријатијата се дозволува трансфер на капиталот на акционерите.

Член 11.

Државите-договорни страни се обврзуваат дека на физичките и на правните лица од другата држава-договорна страна, на својата територија, ќе им гарантираат равноправна заштита на сопственоста, така како што таа им е загарантирана на домашните физички и правни лица (недвижности, средства, опрема).

Член 12.

Државите-договорни страни се обврзуваат дека со посебна спогодба ќе ги уредуваат и остваруваат односите од областа на копнениот, воздушниот и поштенско-телекомуникациониот сообраќај.

Член 13.

Државите-договорни страни се обврзуваат дека ќе разменуваат искуства во областа на институционалните, административните, финансиските и други работи, што се предмет на заеднички интерес.

Член 14.

Државите-договорни страни ќе соработуваат и во други области, како што се: редовна размена на информации, особено во врска со нивното законодавно уредување и програмите од областа на стопанството, како и други информации, потребни за создавање на меѓусебни врски, соработка во памките на меѓународните организации, размена на кадрови, наука и технологија.

Член 15.

Сите евентуални спорови, што би произлегле од оваа Спогодба, државите-договорни страни ќе ги решаваат спогодбено, врз принципите на рамноправност и заемна корист.

Член 16.

Трошоците што је товарат соработката, согласно со оваа спогодба се покриваат, односно делат по клуч: за тоа договорните страни ќе се договараат од случај до случај.

Член 17.

За остварување на целите од оваа спогодба, државите-договорни страни ќе формираат мешовита комисија, што ќе ја сочинуваат по пет (5) членови од секоја држава-договорна страна.

Мешовитата комисија ги има следнива задачи:

- го оценува остварувањето на задачите и работите што се наведени во оваа Спогодба и подготвува предлози за овистинување на целите, за да се постигнат оптимални резултати;
- подготвува услови за размена на информации од областа на соработката во трговијата, индустријата и други гранки, како и во областа на науката, технологијата и специјализацијата;
- ги анализира понатамошните мерки за забрзување и развој на стопанската соработка.

По барање на едната од договорните страни и по потреба, мешовитата комисија подготвува состанок на подрачјето на Република Словенија или Република Македонија.

Член 18.

Оваа Спогодба важи сè додека едната од државите-договорни страни во писмен пат, но најдоцна

шест (6) месецу пред отстапувањето не и соопшти на другата држава-договорна страна дека отстапува од спогодбата.

Ако спогодбата виде прекината, двете држави-договорни страни ќе направат се што е потребно за да обезбедат спроведување на проектите од оваа Спогодба.

Член 19.

Оваа Спогодба стапува на сила на денот кога двете држави-договорни страни заемно ќе се информираат за потврдувањето на Спогодбата од страна на надлежните органи на двете држави-договорни страни.

Составено во Љубљана на 25. февруари 1992 година во четири (4) оригинални примероци на словенечки и на македонски јазик, за секоја договорна страна по еден (1) примерок од секој јазик, при што секој примерок има еднакво значење.

За Република Словенија	За Република Македонија
Јожеф Јерај, с. р.	Стојан Трајански, с. р.